

Styreleders tale til Fiskebåt årsmøte 11. februar 2020

VELKOMMEN

Ordfører, statsråd, stortingsrepresentanter, delegater, medlemmer og gjester. Det er en stor glede å ønske velkommen til det 74. årsmøtet i Fiskebåt. Og ikke minst til Havets år!

Året 2020 - Havets år

Kloden vår er avhengig av havet. Livet oppsto i havet, og havet fortsetter å gi oss liv. Et sunt hav er avgjørende for vår fremtid og helse. Havet produserer mesteparten av oksygenet på jorda, mye av ferskvannet, og er levebrødet og proteinkilden til en stor andel av verdens befolkning.

Og havet har potensiale til å brødfø enda flere, og kommer til å måtte gjøre det. Verdens befolkning er økende og etterspørselen etter mat vil også øke i årene som kommer. Mye av denne maten må hentes fra havet.

Ingen er mer avhengig av et sunt hav enn våre næringer som lever av havet. I år - 2020 - skal flere av FNs bærekraftsmål innfris. Vern av havareal, bærekraftig forvaltning, avvikling av subsidier som bidrar til overkapasitet og regulering av alt fiske skal innfris.

Vi bor i nord, der klimaendringene er særlig synlige. Torsken vandrer lengre mot nordøst, makrellen tar turen til Svalbard, nye arter etablerer seg i Nordsjøen. Det er ikke bare kvotemeldingen som skaper usikkerhet.

Klimaet endrer seg av flere årsaker. De menneskeskapte endringene kan vi - og må vi - gjøre noe med. Bærekraft er ett av temaene på agendaen i dag. Forbrukere verden over blir stadig mer opptatt av at maten de spiser er høstet på en bærekraftig måte. Den som ikke kan levere på bærekraft har ikke noen framtid i fiskerinæringen.

Havet gir oss ikke bare mat og olje. Havet er Jordas lunge og varmeregulator. De levende ressursene kan vi forvalte i et evighetsperspektiv. Forutsetningen er at vi tar vare på havet og det mangfoldige livet som er der. Samarbeid nasjonalt og internasjonalt må til for å nå miljømålene. Her har Fiskebåt store ambisjoner for næringen vår.

Havressursene må forvaltes i samarbeid med andre land. Samtidig må Norge sørge for at våre retter blir ivaretatt. For et par dager siden var det 100 år siden Svalbardtraktaten ble underskrevet i Paris, som ga oss norsk suverenitet over Svalbard.

Godt år for fiskeflåten

Året 2019 har vært et godt år for fiskeflåten. Til sammen ble det eksportert sjømat fra Norge for 107,3 milliarder kroner. Nesten en tredjedel av dette kommer fra fiskeri. Ressursene, marked, valuta og rente, har alle spilt på lag med sjømatnæringen.

Takk til alle som har bidratt. Fiskere, forvaltning, forskere, politikere, forretningsforbindelser i sjømatnæringen, verfts- og utstyrsindustrien.

Havnæringene – kystnæringene

Hvis vi summerer opp det siste ti-året for næringene på kysten, så vil jeg som en beskjeden nordlending si at vi har hatt en fantastisk utvikling.

Norge råder over store havområder og vi har de siste 50 årene blitt en stor oljenasjon. Men sammen med oljenæringen, har de andre havnæringene også hele tiden stått sentralt i det norske samfunnet. Totalt sysselsetter fiskeri- og havbruksnæringen rundt 30 000 personer, ifølge tall fra Sintef. Disse skaper store verdier som kommer samfunnet til gode, ikke minst gjennom betydelige ringvirkninger i andre næringer.

Og havet er fellesnevneren. Går det bra for disse næringene går det bra med kysten – og Norge.

Og det har det gjort i det siste ti-året. Riktignok har olje og gass hatt tilbakeslag fra 2014, men vi ser at det jobbes hardt for å få en omstilling av denne næringen til å bli en karbon-nøytral energinæring. Og lykkes de med det blir oljenæringen fortsatt en sentral del av næringslivet langs kysten.

Sømatnætnæringen har hatt en formidabel vekst i samme periode. Hvis du reiser langs vår langstrakte kyst i dag, så ser alle at det er optimisme. Det er investert og ikke minst det innoveres. Ungdom søker til disse næringene og universitet og høyskoler er opptatt av hva vi driver med.

At det går godt økonomisk har medført at Finansdepartementet har kastet sine øyne på oss og ønsker at vi skal betale mer skatt enn andre næringer. Kysten skal redde velferdsgodene i sentrale strøk når selskapsskatten blir redusert.

Fiskebåt satte ressursrentebeskatning på dagsorden på årsmøtet i fjor. Der konkluderte vi med at dagens modell i fiskeriene er bedre for kystsamfunnene og for fellesskapet. Like etterpå sa de fire daværende regjeringspartiene det samme, nemlig nei til ressursrentebeskatning, både for fiskeri og havbruk.

NOUer på løpende bånd.

Så kom altså den samme regjeringen med et forslag om å etablere en statlig kvotebeholdning som skulle starte i det små, men vokse seg stor - kjempestor. Kystflåten skal gi fra seg 50 prosent av kvotene, mens andre flåtegrupper skal gi fra seg opp mot 70 prosent av kvotene sine.

Hvor kom dette fra?

Det skal jeg si dere. I 2014 ble det såkalte Scheel-utvalget sin NOU lagt frem. Der sises det direkte at det bør vurderes å innføre særskilte grunnrenteskatter på blant annet fiskeri- og havbruk, og det er det regjeringen på en finurlig måte har prøvd å få til.

«En standard selskapsskatt med redusert skattesats fra 27 pst. til 20 pst. vil dempe flere av de uheldige virkningene av selskapsskatten.

Utvalget mener derfor det også bør vurderes å innføre særskilte grunnrenteskatter på immobile renprofitter som ikke alt særbeskattes og mener eksisterende grunnrenteskatter bør økes dersom selskapsskatten senkes.

Også i andre sektorer som fiskeri- og havbruk, skogbruk og frekvensforvaltning bør det vurderes å innføre egne grunnrenteskatter.» (sitat fra Scheel-utvalgets rapport.)

Det hører også med til historien at lederen for dette utvalget, Hans Henrik Scheel ble finansråd i 2015 - det vil si øverste administrative leder i Finansdepartementet.

Det er helt utrolig, men jeg ser for meg at den største utfordringen for kystnæringene fremover blir å forklare politikerne at vi har potensiale for å fortsette å vokse, utvikle oss og øke verdiskapingen. For å greie dette må vi ha forutsigbarhet ikke bare på kvotesystem, men også et forutsigbart skattesystem.

Vi må ha samme skattesystem for distriktsnæringer, som for næringer i sentrale strøk.

Tenk dere - et skattemessig A og B lag, der vi som har risiko så det holder, havner på B laget. Eiendom i Oslo får redusert skattesats, og regninga får kystnorge!

Jeg har lyst å understrek at vi ikke ber om å få slippe å betale skatt, tvert i mot, så sier vi at vi skal betale det andre næringer gjør. I tillegg har vi i forbindelse med behandlingen av kvotemeldinga sagt at vi kan være med å betale de 100 millionene som meldingen snakker om i

proveny, direkte på seddelen. Dette er midler som gjerne kan gå til styrket forvaltning, forskning eller kontroll.

Å la verdiene som blir skapt i distriktene bli værende igjen i lokalsamfunnet og distriktene – uten ekstraordinær beskatning – det er det beste bidraget til både det lokale- og nasjonale fellesskapet. Og ikke minst, næringen trenger lønnsomhet for å ommstille seg til det grønne skiftet.

Så må vi også få med oss forhistorien. De som lever av og ved havet har bidratt sterkt til at Norge har blitt et av verdens beste land å bo i. At Norge rår over store naturressurser både over og under havbunnen og høster av disse, kan vi i første rekke takke fiskerne og kystbefolkningen for. Det var deres innsats på havet som ga Norge legitimitet til sokkelen og eierskap til ressursene i havet. På og under havbunnen. Det var også fiskere og fangstmenn som ga grunnlag for å norsk jurisdiksjon over landområder i Arktis og Antarktis som i dag er et viktig grunnlag for norsk polområde politikk. Og ikke minst, det er fiskerne selv som har tatt kostnadene med å kjøpe ut overflødig kappasitet for å bli lønnsom. Dessverre synes dette langt på vei glemt, både når nordområde- og skattepolitikken utformes.

Næring i ventemodus

Næringen har stått i ventemodus siden Tveteråutvalgets innstilling i 2014. Vi venter på avklaringer rundt sentrale rammevilkår for utøverne i fiskeflåten. Viktige investeringer er det siste året satt på vent. Skal vi gjøre store investeringer for å nå miljømål og øke vårt bidrag til BNP, må vi få en avklaring på viktige rammevilkår.

Tre stikkord i regjeringsplattformen

- Ressursfordelingen ligger fast.
- Tilbakefall av strukturkvotene til fartøygruppene.
- Deltakerlov og fiskesalgslagslov ligger fast.

Jeg er enig i behovet for å forenkle dagens kvotesystem, og skape ro og stabilitet rundt strukturordningene for fiskeflåten. Kvotesystemene er i hovedsak i tråd med Fiskebåts anbefalinger. At kvotesystemene ligger fast i regjeringsplattformen lever vi med, selv om det i en skiftende verden bør være dynamiske virkemidler, og opp til den til en hver tid sittende regjering å vurdere.

Bred politisk enighet om stabilitet i kvotefordelingen mellom fartøygruppene har vært den viktigste suksessfaktoren for overgangen fra en subsidiert næring til en lønnsom fiskeflåte.

Det er viktig at arbeidet med et nytt kvotesystem skjer med utgangspunkt i premissene som er nedfelt i dagens kvotesystem, og som næringsutøverne har innrettet seg etter. Dette gjelder ikke minst stabilitet i kvotefordelingen, og tilbakefall av strukturkvoter til fartøygruppene. Her leverer regjeringen på alle punkt i regjeringsplattformen, - men ikke i Kvotesystemet.

Forhåpentligvis blir også opposisjonspartiene konstruktive bidragsytere. Jeg håper på et bredt politisk forlik, og at vi ikke får ytterligere politiske utsettelse.

Internasjonale avtaler

Vi lever av fisken i havet. Den bryr seg lite om grensene for de økonomiske sonene. Norge forhandler årlig om milliardverdier i kvoteforhandlingene med andre land. Det er viktig at Norge i disse forhandlingene står fast på prinsippet om sonetilhørighet for fordeling av fiskebestander. Norge må opptre langsiktig, selv om dette på kort sikt kan utfordre prinsippene som forvaltningen hviler på. Dette kan også medføre at noen av våre felles bestander mister miljøsertifisering for en periode. Vi kan dermed risikere en lavere pris for produktene våre for å oppnå at Norge opprettholder sin rettmessige andel. Det kan ikke være slik at Island og til dels Færøyene skal opptre uansvarlig og så skal Norge opptre mer og mer forsiktig etter hvert som de øker sin uansvarlighet. For meg ser det ut

som de ikke ønsker en balansert løsning, men kun en løsning som er basert på sin egen industris behov.

Norge skal ikke søke konflikt i internasjonale fiskeriforhandlinger, men må være villig til å ta konflikt for å ivareta norske langsiktige interesser. Jeg er tilfreds med at fiskeripolitiske myndigheter har god dialog med næringen i internasjonale fiskeriforhandlinger, og at våre fiskeriministre setter foten ned for våre naboer i vest.

Selv om det utad framstår som vi har et godt forhold til Russland, så deler ikke Fiskebåt den framstillingen. Forholdet til Russland er utfordrende. Det gjelder Svalbardproblematikken og det gjelder usikkerheten ved fiske i Russusisk økonomisk sone (RØS). Faktisk så blir Norges suverenitet i Svalbardsonen utfordret nesten hver eneste dag. Fiskebåt støtter den Norske regjeringen 100 prosent når en fastholder Norsk suverenitet over både havområder og landområder på Svalbard.

Arealkonflikter - salmlet arealplan for utnyttelsen av havarealene.

Fiskerinæringen har levd med petroleumsnæringen i over 50 år, og det har vært utfordringer med å få til en akseptabel sameksistens mellom næringene. De største utfordringene har vært knyttet til båndlagt areal og seismikk. Fiskerinæringen har ofte måtte vike ved konflikter.

Fiskebåt mener at mange av konfliktene kunne vært unngått hvis berørte næringer og departement hadde samordnet seg bedre.

Myndighetene ønsker betydelig satsing på næringer som offshore oppdrett, marin gruvedrift, og ikke minst en storstilt utbygging av vindkraftverk til havs.

Konkurransen om arealet vil derfor tilspisse seg ytterligere i tiden fremover.

Fiskebåt er enig i at dersom Norge skal nå sine klimamål, må norsk energiproduksjon framover i enda større grad basere seg på fornybare løsninger. Havbasert vindkraftproduksjon kan være med å redusere klimagassutslipp, og bidra til at norsk offshore leverandørindustri utvikler teknologi som kan eksporteres til andre land og med dette bidra med viktige arbeidsplasser og verdiskaping. Men en satsing på havbasert vindkraftverk vil beslaglegge store områder til havs.

Fiskebåt er likevel positiv til utvikling av ny næringsvirksomhet til havs, såfremt det ikke går på bekostning av etablerte næringer, og ikke beslaglegger areal i viktige gyte-, oppvekst- og fiskeriområder.

Trefferikre tiltak for å sikre en god sameksistens mellom ulike næringer vil være helt nødvendig etterhvert som aktiviteten i norske havområder øker. Det må derfor utarbeides av en samlet arealplan for utnyttelsen av havarealene. I en slik plan må hensynet til fiskeriene sine behov veie tungt.

Fiskebåt beklager sterkt at Equinor ikke tar hensyn til fiskerinæringens innspill om å endre plasseringen av det planlagte vindkraftanlegget ved Hywind Tampen. Ved å legge vindkraftanlegget langs dybdekanalene, ville en unngått å beslaglegge og ødelegge viktige fiskefelt i området. Med små justeringer av plassering kunne en ha ivare tatt Hywind Tampen og fiskerne sine behov. Slik det ser ut til å bli nå, vil utøvelsen av fisket ta lengre tid og blir mer ressurskrevende, med påfølgende økte utslipp av CO₂ og NO_x.

Jeg vil kalle det en tap-tap situasjon.

Brexit

Forrige uke var Audun og jeg i London for å diskutere Brexit med våre kollegaer i Storbritannia. Det er fortsatt mye som er usikkert om hva

som blir det endelige utfallet for fiskerinæringen. Neste år kan Norge risikere å stå uten gjensidig kvoteadgang og kvoteavtaler.

Norge er ikke part i dette skilsmisseoppgjøret, men for oss er det likevel viktig å ha et godt naboforhold både til Storbritannia og EU. EØS-avtalen regulerer vårt forhold til EU, mens mye er uavklart i forhold til Storbritannia.

Storbritannia er et viktig marked for norsk fisk, særlig i forhold til filet. Farvannene rundt Storbritannia er viktige fiskefelt for norske fiskere, som Norsk økonomisk sone (NØS) er det for engelske og skotske fiskere. Regjeringen har i samarbeid med næringsorganisasjonene gjennomgått ulike scenarier, både med hensyn til handel og fremtidig fiskerisamarbeid. På den måten får vi best mulig grunnlag når vi skal jobbe videre med de gjensidige rammevilkårene, både til hverandres økonomiske soner og det viktige markedet i UK etter etter at Storbritannia nå er ute av EU.

Men to er blitt tre, og ikke alt blir som før. Det gir utfordringer og muligheter. Det blir en krevende overgang for norske myndigheter, og det blir krevende for Fiskebåt.

Vi får høre fra våre yrkesbrødre i UK at statsminister Boris Johnson og hans regjering prioriterer fiskerispørsmål svært høyt i forhandlingene som skal komme. De har satt seg som mål å komme i havn med alle avtaler i løpet av 2020. For den britiske befolkningen og regjeringen er fiskeriløsningen et bilde på en god eller dårlig avtale. Jeg tror statsminister Johnson er tøff nok til å gå inn i 2021 uten en avtale. Risikoen for at 2021 blir et utfordrende år er dermed stor for sjømatnæringen.

Dette er spørsmålet vil Fiskebåt komme til følge nøye med på, og prioritere høyt fremover.

Klimapolitikken

Fiskebåt har siden oppstarten og deltakelsen i NO_x-fondet arbeidet aktivt for å redusere utslippene av skadelige miljøgasser fra fiskeflåten. NO_x-utslippene fra den avgiftspliktige fiskeflåten er nær halvert. Utslippene av andre klimagasser fra fiskeflåten er også betydelig redusert de siste årene, og skyldes i hovedsak utfasingen av klimaskadelige kjølemedier, fornying av flåten og reduksjon av antall fiskefartøy. Fiskebåt har i regi av FHF utarbeidet et klimaveikart for å redusere utslippene fra fiskeflåten i perioden 2005 – 2030. Målene skal nås ved å ta i bruk energieffektiv teknologi og nye energibærere, økt bevissthet, samt en fiskeripolitikk som i større grad vektlegger klimahensyn. Myndighetene kan ikke kreve at vi skal levere uten at det legges til rette for det.

Fiskeflåten har en driftsprofil som i stor grad kan sammenlignes med utenriksfart. Driftsmønsteret setter klare grenser for hvilke utslippsreducerende tiltak som kan gjennomføres. Fiskeflåten har i dag ikke noe reelt alternativ til fossilt drivstoff. Selv om det blir stadig vanligere å installere batteripakker for å optimalisere motorbelastningen på nybygg i fiskeflåten, er det begrenset hvilken effekt slike tiltak gir. Det finnes ingen snarveier for store klimagassreduksjoner for fiskeflåten. Reduksjonene må derfor komme gjennom en målrettet strategi som foreslått i veikartet. Mange bekker små, blir en stor å.

Avgiftsøkninger vil kunne gi en uheldig endring i fiskeflåtens atferd. Endringene vil i første rekke være større fangstinnsetts i gyttesesongene, når fisken er lett tilgjengelig, og vil føre til bortfall av fiskerier med lav lønnsomhet. En slik utvikling bryter med målsettingene i fiskeripolitikken om å høste tilgjengelige ressurser, og utvide fangstsesongene av hensyn til fiskeindustrien på land.

Dersom det er regjeringens mål å utnytte tilgjengelige klimavennlige ressurser i havet, og satse på slike fornybare ressurser, vil det viktigste virkemidlet for å redusere klimautslippene fra fiskeflåten

finnes i fiskeripolitikken, og ikke i avgiftspolitikken. Her må myndighetene og næringen samarbeide.

Iskanten i nord kolliderer med petroleums-kåte utbyggere. Nye data viser at temperaturen i Barentshavet har sunket med en grad i middeltemperatur de siste fem årene. Iskanten kan forflytte seg 280 kilometer på en måned. Dette taler for å være føre-var. Motoren i økosystemet må få være i fred. I diskusjonen rundt definisjonen av iskanten, må det legges avgjørende vekt på vitenskaplige anbefalinger.

Marked

I Stortingsmelding nr. 10 (2015-2016) om en konkurransedyktig sjømatindustri skriver Nærings- og fiskeridepartementet at det bør legges til rette for at mest mulig av fisken kan omsettes i velfungerende auksjonsmarkeder. Dette vil gi en samfunnsøkonomisk effektiv allokering av ressurser og en høyest mulig verdiskapning. I min forrige årsmøtetale påpekte jeg dette, og at et velfungerende auksjonssystem for fisk ville være det optimale for omsetningen av villfisk. Da kunne produsentene konkurrert på like vilkår om råstoffet fra fiskeflåten.

Ved automatisering, robotisering og utvikling av ny teknologi i foredlingsindustrien og nedbygging av handelshindringer tror vi på en reell økning av verdiskapningen i Norge innen videreforedling. La oss håpe dette blir attraktive arbeidsplasser for norske arbeidstakere.

Norge er tjent med at alle deler av sjømatnæringen må forholde seg til konkurransen fra aktører som driver mer kostnadseffektivt og lønnsomt. I Sildelaget har konkurranseutsetting av hver eneste fangst vært en stor suksess. I hvitfisk er det deler av næringen som sier at vertikal integrering må til for å utvikle nye produkter og å viderutvikle markeder. Og husk, fryst råstoff vil i fremtiden være et viktig bidrag for en bærekraftig økt norsk bearbeiding.

Jeg konstaterer at salgslagene – etter å ha hørt berørte parter – trolig vil fastsette omsetningsregler som øker andelen som blir omsatt gjennom auksjon. Fiskebåt er positiv til dette, men vil følge utviklingen nøye. Denne ordningen blir først en suksess hvis mengden fisk som blir omsatt på auksjon øker og at dette bidrar til økt verdiskaping.

Ressursforskning

Fiskerinæingen, myndighetene og havforskningen har i dag et utstrakt og tett samarbeid. Vi har fått *Faglig utvalg for ressursforskning* (FUR) og vi møtes ofte i andre sammenhenger. Havforskningsinstituttet stiller opp når vi ber om det. Jeg opplever at dette medfører kontinuerlig forbedringer både i relasjoner og i forskning.

Makrellforskningen er evaluert og forbedret, Fiskebåt fikk gjennomslag for et ekstra fartøy i forbindelse med fjorårets loddetokt, selv om utbyttet i motsetning til makrell ble magert. Det skjer også mye på hvitfisksiden gjennom FUR. Her kan nevnes bedre dekningsområde for torsk, sei og hyse. Nye data oppskaleres i Nordsjøen for sei og det forskes mer på blåkveite.

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) er etter min mening langt mer krevende å forholde seg til. Forvaltningen av våre fiskebestander har som mål at fiskeriene skal være bærekraftige, og det er et ønske om å maksimere det gjennomsnittlige langtidsutbyttet (MSY). Dette er ikke forenelig med ICES sin tilnærming og strenge fortolkning av føre-var.

Fiskebåt bruker betydelige ressurser på forskning og samarbeid med forskningsmiljøene. Fiskebåt har ansatt en ressursforsker som hele næringen har hatt glede av. Vi har en dialog med Fiskarlaget og salgslagene om ytterligere styrking av felles innsats. Til beste for hele næringen, og til beste for forskningen.

Økt satsing på ressursforskning er vel anvendte penger.

Resurskontroll og sosial bærekraft.

Før jul ble rapporten fra det såkalte *Ressurskontrollutvalget* lagt fram. Utvalget har foreslått en svært grundig gjennomgang av dagens kontrollinnsats, og foreslår en rekke endringer som skal gjøre ressurskontrollen bedre. Styret skal behandle saken og avgi høringsuttalelse, og jeg kan love at vi skal være konstruktive. Fiskebåt har tidligere vært pådriver for å få bedre ressurskontroll. Denne linjen ligger fast. Å ha en tillitsvekkende kontroll med ressursuttaket er viktig for å sikre et bærekraftig uttak, for å sikre like konkurransevilkår, og ikke minst for omdømmet vårt. Vi skal tåle å bli sett i kortene.

Vi er så heldige at vi lever i en del av verden der fokus på sosial bærekraft er viktig. Dette gjelder også for sjømatsektoren. NOFIMA kom med en rapport i fjor som slår fast at risikoen for brudd på reguleringene om sosial bærekraft i norsk sjømatæring er liten. Med andre ord så slår rapporten fast at det står bra til også på dette området i norsk sjømatnæring. Imidlertid har det i den senere tid vært flere medioppslag om uønskede forhold for utenlandske arbeidere ikke minst i landindustrien.

Fiskebåt er sterk tilhenger av at hele sjømatnæringen følger de regler og ordninger som vi har for sosial bærekraft. Hvis den enkelte aktør, enten det gjelder flåte eller landindustri ikke får lønnsomhet i sin produksjon uten å bryte regler i arbeidslivet, ja så bør en la være og drive den virksomheten.

Organisasjon

Fiskerinæringa er inne i en brytningstid. De siste årene har vi sett at med økt lønnsomhet så øker interessen for næringa fra samfunnet

for øvrig, og ikke minst blant politikere. Dette er positivt. Men det krever også at næringa har velfungerende organisasjoner. Styret i Fiskebåt er opptatt av å styrke bemanningen i Fiskebåt, for å være godt forberedt i årene som kommer. Vi får to nye medarbeidere i vår, og tar sikte på å forsterke Fiskebåtlaget ytterligere.

Jeg ønsker nok en gang å beklage beslutningen om å legge bort den nye organisasjonsmodellen i Fiskarlaget. Den kunne skapt en dynamikk og gitt grunnlag for gode og omforente løsninger innad og felles front utad. Det hadde også bidratt til å bygge ned motsetninger mellom ulike fartøygrupper og skapt tillit. Endel aktører ikke ønsket en slik utvikling.

For Fiskebåt betyr det likevel ikke all verden at prosessen havarerte. Vi vil jobbe videre med å ivareta kystens og våre medlemmenes interesser.

Jeg oppfatter ledelsen i Fiskarlaget, herunder Landsstyret, som profesjonelle, og Fiskebåt samarbeider godt med dem. Landsmøtet i høst var også en god opplevelse for samholdet i fiskarlagsfamilien. Enighet utad, er Fiskarlagets styrke.

Så har vi noen fylkeslag som åpenbart ikke vil fellesskapet sitt beste, og som spriker i alle retninger. Dette er slik jeg ser det med på svekke Fiskerlaget, og det er beklagelig. Jeg har lyst til å minne disse fylkeslagene om at uten Fiskebåt er ikke Fiskarlaget representative for norske fiskere.

Fiskebåt skal fortsette som konstruktiv samarbeidspartner med ledelsen i Fiskarlaget, Sjømat Norge og øvrige sjømatorganisasjoner. Jeg mener at Fiskebåt, Fiskarlaget, Sjømannsforbundet og Sjømat Norge har mange saker der vi har felles interesser. Ut fra dette hadde det vært naturlig med et nært samarbeid der en diskuterte seg frem

til felles ståsted, før en gikk til politikere og samfunn for øvrig og frontet sine syn. Vi har en vei å gå, men vi er på vei.

Avslutning

Jeg ser fram til gode og konstruktive diskusjoner på årsmøtet. Jeg vil benytte anledningen til å takke for godt samarbeid i året som har gått siden sist vi var samlet her.

Takk til politiske myndigheter- Stortinget, departement og politiske partier. Og takk til Fiskeridirektoratet, Sjøfartsdirektoratet, Kystverket, Havforskningsinstituttet og andre myndighetsorgan. Takk til samarbeidende organisasjoner.

Så vil jeg ikke minst takke medlemmene for vel utført arbeid på havet, og for kontakten vi har hatt om ulike spørsmål. Takk også til styret og andre tillitsvalgte, samt vår hardt arbeidende og kompetente administrasjon i Fiskebåt, for godt samarbeid det siste året.

La oss sammen ta vare på havet og skape den fremtidsnæring som havet gir grunnlag for. La oss sammen bygge næringens omdømme og gjennomslagskraft.

Lykke til med årsmøtet!